

Stiftet 01.07.1910

Høringsvar fra Oslo svømmekrets vedr langtidsplan idrettsanlegg 2025 til 2034

Oslo svømmekrets er fortvilet over planen som ligger ute til høring. Det er en nullvisjon for nye svømmeanlegg og med en anleggsmasse med mange gamle anlegg (se punkt 3) er dette i realpolitisk virkelighet en reduksjon av anlegg og medfølgende aktivitet.

En by som allerede scorer elendig på anlegg (se punkt 1) og svømmeferdigheter for barn/unge (se punkt 5) forventer vi kjenner sin besøkelsestid og tar de nødvendige grep for å sikre såvel folkehelse, livsviktig svømmeundervisning, trygge og gode møteplasser for idrettsbarn og -ungdom samt muligheter for svømmeidretten (se punkt 5)

Oslo vokser i innbyggertall og om ti års tid kan vi ha nærmere femti tusen nye innbyggere innenfor bygrensene.

1. Stor underkapasitet

Oslo har 10 svømmeanlegg med 25-metersbasseng. Det gir nesten 70 000 innbyggere pr anlegg, noe som gjør at Oslo ikke bare har dårligst dekning av landets fylker: Oslo er så dårlig stilt at om de dobler kapasiteten, er de fortsatt dårligst. Trøndelag er nest dårligst, med drøyt 33 000 innbyggere pr 25/50-metersanlegg. Stavanger og Bergen har henholdsvis 22 000 og 31 000 innbyggere for hvert anlegg, så Oslo ligger også langt bak de andre store byene. Tallene er enda verre hvis vi ser på alle anlegg (25m/50m og opplæringsbasseng), der Oslo har nærmere fire ganger så mange innbyggere pr basseng som nest dårligste fylke, se også punkt 3.

2. Geografisk skjevfordeling

Alle nye anlegg og alle rehabiliteringer de siste årene har kommet i de østlige bydelene. Det har kommet/skal komme nye anlegg på Manglerud, Tøyen og Stovner, i tillegg til at anleggene på Romsås, Holmlia og Bøler er pusset opp. Det er tre 25-metersanlegg vest for Tøyenbadet, og bare ett av dem er kommunalt, nemlig Sogn bad.

3. Gamle anlegg Oslo har de eldste anleggene i Norge, med gjennomsnittlig byggeår 1970. Dette betyr at anleggene ikke er tidsriktige; de fyller ikke dagens krav til universell utforming, idrett og komfort, og langt viktigere: Det betyr at man må regne med en massiv avvikling av anlegg de neste 10-15 årene, noe som igjen innebærer at når man starter opp en ny behovsplan i 2035, er man allerede 10 år for sent ute til å opprettholde den lille kapasiteten man har, og 20 år for sent ute til å forbedre anleggsdekningen. Opplæringsbassengene («skolebassengene») er eldst og kan forsvinne først. Dette vil ikke hjelpe en kommune som allerede har lavest måloppnåelse i landet når det gjelder svømmeferdigheter blant barn og unge.

4. Anlegg uegnet for konkurranseidrett

Oslo er, så vidt vi vet, den eneste hovedstaden i Europa som ikke kan arrangere nasjonale mesterskap i svømming og stup. Det nye Tøyenbadet vil kunne ha langbane-stevner, kanskje også NM, men ikke

kortbanestevner av noen art, og ikke stupekonkurranser for andre enn de yngste. Det vil si at barne- og ungdomsidretten fortsatt må klemme seg sammen på Nordtvet og Lambertseter bad. Oslo Idrettslag Svømming – et av Oslos aller største idrettslag med over 5000 medlemmer – har ingen steder å arrangere konkurranser. Svømming har mer enn 10 000 aktive medlemmer i Oslo, og er dermed den fjerde største idretten her. Kommunen har valgt å se bort fra mange av idrettens innspill på Manglerud, Tøyen og Stovner. Vi håper at kommunen vil se at konkurranseidrett er en legitim, og til og med viktig, del av fysisk aktivitet i befolkningen. Vi er innforstått med at svømmeanleggene skal brukes av både organisert idrett og det egenorganiserte publikum, men vi vil understreke at det at anlegg utformet etter idrettens behov, ikke gjør dem dårligere egnet til publikumssvømming.

5. Organisert idrett har vanskelige vilkår i de anleggene som finnes

De tre største Oslo-klubbene betaler flere millioner kroner i årlig anleggsleie til Oslo kommune, i en by som har vedtatt at barne- og ungdomsidretten skal ha gratis tilgang til kommunale anlegg. Dette gjøres i forståelse med Oslo Idrettskrets (som også er idrettsråd), og kommunen og idrettsrådet er dermed pådrivere for økte kostnader i barne- og ungdomsidretten, de forsterker problemet med økonomi som barriere og motarbeider målet om idrett for alle.

Oslo kommune har dårligst måloppnåelse i landet når det gjelder svømmeferdigheter blant skolebarn. Undersøkelser viser at av de kun 12-13 svømmedyktige elevene i en klasse på 30 barn, er det bare to – 2 – som har lært å svømme på skolen.

Det er svømmeklubbene i Oslo som lærer barn å svømme, og Oslo kommune takker dem ved å kreve dem for millionbeløp. I tillegg betyr klubbenes svømmeopplæring, sammen med manglende svømmeopplæring i skolen, at klubbene i praksis tilfører skolebudsjettene en besparelse i samme størrelsesorden som de betaler i anleggsleie (til en kommune med gratisprinsipp).

Hvis skolene skulle ha oppnådd 40% svømmedyktighet uten klubbenes aktivitet utenom skoletiden, måtte kommunen investert massivt i svømmelærere og skoleskys.

Førti års ventetid (fra åttitallet til ca år 2020) ble avløst av en del viktige prosjekter, de har dog på langt nær dekket behovet som finnes og med konturene av de forestående femten til tyve års (i beste fall) ventetid på nye anlegg.

«Alle alarmklokker ringer nå i svømmemiljøet».

Vårt soleklare krav til byens folkevalgte og dets organer er at man ser på svømming og vannidretter som en viktig del av byens tilbud til befolkningen og sørger for at det jevnlig produseres nye og vedlikehold av eldre svømmeanlegg, som kan møte tidens krav.

Oslo 9. februar 2024

Mvh Kristoffer Skogsrud Bugge

Leder Oslo svømmekrets

oslo@medley.no

Tlf 91171729

Oslo svømmekrets oslo@medley.no Tlf: 415 79 475 ORGNUMMER 974 235 161